

Роман Јелена 93. крваво је сведочанство о трагедији српског народа у Босни. Главна јунакиња, Јелена, поверовала је да се прошлост може заборавити и да ужас који је њен отац осетио када је угледао своје крвнике на вратима сина у Сарајеву, нема оправдања. Прилећу своја чистија осећања, борила се за љубав, унапред осуђену на пројаси. Сафет је посетио Саша, али кандидла која су, из давних времена, остала на шавану његове куће у Херцеговини сабласно су је подсећала на њихи сукоб и прикривену непријеливост која је посетијала годинама уназад. Рај у Босни покренуо је шалас мржње који је у једном тренутку било немогуће зауставити.

Пакао кроз који Јелена, заједно са другим Српкињама, пролази у муслиманским логорима, тешко је описати. Снагу да преживе налазе у вери и моливама, јединим средствима којима могу да се одбране од нерзумне мржње.

Рај у Босни 1993. није био само рај међу људима, већ и рај речима. Аутор романа Јелена 93, Миле Кордић, паралелно са судбином Јелене, тражи и судбину америчког новинара у Босни. Медијски рај, вођен из Вашингтона и других центара власти, био је подједнако прљав.